

Klaksvíkingar hövdu stærri breidd enn ÍF

Fótbóltur: Stórir smeytur fyrir ÍF, at verjálítið og liðformaðurin Torstein Joensen breyt beinið

KÍ hongur í, og klaksvíkingar gera sítt fyrir at varðveita spenningin í oddinum. Hesa ferð hövdu teir vitjan av fuglfirðingum, og tað myndaðist soleiðis, sum tað varð roknað við frammanundan. KÍ hevði bóltin nógv meiri, og tað mesta gekk fyrir seg á hálvuni hjá fuglfirðingum.

Spurningurin var, um tað fór at eydnast at fáa mál, og tá tað var komið til hálvleik, og einki mál var komið, vóru tað onkrir av áskoðarunum, sum stúrdur fyrir, at tað fór at enda soleiðis, sum tað onkuntíð hevur gjørt,

alsto at útilíðið fór at tiltuska sær eitt mál í mótaloði, og so skuldi luturin hjá KÍ vera at trýsta og trýsta, men soleiðis gekk tað kortini ikki.

Ov fá gjøgnumbrot

Hóast klaksvíkingar hövdu bóltin mest fyrra umfarið, so gekk illa hjá teimum at spæla seg til opnar málmøguleikar.

Teir hövdu trupulleikar at spæla fyrstu ferð og harvið at fáa ferð á. Kanska var ein av orsökunum, at hetta var fyrsta ferðin, at teir royndu seg á nýggja undirlagnum,

sum tað fríggjadagin og leygardagin var gjørt nógv fyrir at fáa klárt, men tað tóktist heldur ikki serliga heppið, at Rógvi Jacobsen og Arnold Joensen hövdu bytt um leiklutir, soleiðis at hin fyrrnevndi, ið er toppskjútti hjá KÍ, var settur aftur á miðvøllin, meðan Arnold Joensen var í álopinum. Styrkin í spælinum hjá Arnoldi plagar at vera, tá hann fær bóltin aftarlaga og síðani setur turboina til. Frammarlaga á vøllinum er lítið øki at seta ferð á.

Tað var eyðsýnt, hvat ÍF var komið til Klaksvíkar eftir. Fuglfirðingar vóru sera varnir í útgangsstöðu. Piotr var sjálvur á aftastamanni, Jazek og Torstein Joensen vóru frammanfyrir hann, og Bartal Eliassen var á miðvøllinum.

Fuglfirðingar vóru ikki serliga áhugaðir í at ferðin var høg, og í deydabóltsstöðunum døllaðu teir sær.

Mál og møguleikar

Fyrra umfarið hevði ÍF ongan møguleika. Heimaliðið hevði heldur ikki serliga stórar møguleikar. Bestu royndina hevði liðformaðurin, Harley Bertholdsen, tá hann sendi landgskot á tvørtræði.

Í 2. hálvleiki tóktist tað sum um, at breiddin hjá KÍ gjørdi seg galdandi. Klaksvíkingarnir tóktust vera betri fyrir enn mótsøðumenninir, og tað var stórir triumfur, tá Kurt Mørkøre eftir eitt lítið korter varð settur inn í álopið. Eitt er, at hann er málsøkin, og eitt annað er, at mótsøðumenninir hava so stóra virðing fyrir honum

Liðformaðurin hjá ÍF, Torstein Joensen, breyt beinið í Klaksvík og verður neysan at siggja aftur í braði (Savnsmynd)

– eisini tá hann ikki er so væl fyrir, sum hann onkuntíð hevur verið – at teir seta tveir menn á hann.

Bara fimm minuttir eftir, at hann var kominn inn, fekk Kurt málið, sum loysti størsta spenningin av klaksvíkingum. Miðverjin Simun Waag Høgenesen dró seg fram í vinstri, stakk í brots-teigin til John Hansen, ið fekk skot á, Alfred Olsen í ÍF málinum hálvbjargaði, og so var Kurt Mørkøre fyrstur á returinum.

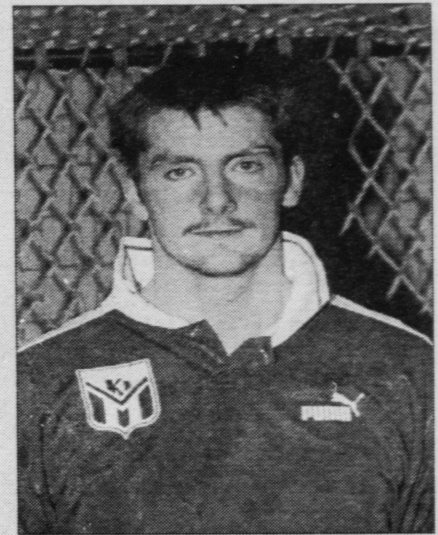
Leiðslumálið hjá KÍ gjørdi, at fuglfirðingar sleptu eitt sindur í verjupartinum, KÍ datt longri aftur á vøllin, og teir vóru at tosa við. Simun Eliassen stútaði eitt innlegg í føvningin á Gunnari á Steig, og pólvérin Marin- iak fekk veldugan møguleika, tá hann kom einsamallur ímóti Gunnari á Steig, sum bjargaði sera væl.

Átta minuttir undan leikloki var heimasigurin – og harvið fyrsta eydnustrokið í 90 ára føðingardagshaldinum hjá Klaksvíkini – staðfestur. Simun Waag Høgenesen var sera tryggur, tá hann sendi brotspark í kassan.

Óheppið fyrir fuglfirðingar

Eitt var, at ÍF noyddist úr Klaksvík sum av torvheiðum. Tí møguleikanum hövdu teir ivaleyst lagt uppfyri.

Hópin verri var, at eitt av álitunum á liðnum, liðformaðurin og miðverjin Torstein Joensen, seks minuttir undan leikloki noyddist av vøllinum. Í nærdysti fekk hann so mikið stóran skaða í beinið, at hann fekk ikki spælt meiri, og seinni vísitá tað seg, at okkurt er brotið. Torstein Joensen skuldi á Klaksvíkar sjúkrahús í gjár. Tað ganga ivaleyst fleiri vikur, áðrenn hann aftur verður at siggja á vøllinum – um hann yvirhøvar verður við aftur í ár. **jh**

Kurt dámar væl nýtt gras

Fyrsti málskjútti á nýggja graslíkinum í Klaksvík var Kurt Mørkøre. Hann kom inn tíðliga í 2. hálvleiki, og bara eina litla løtu seinni hevði hann skorað.

Tá vit minna Kurt á, at hann eisini skoraði í fyrsta í landskappingardystinum í fremstu røð á gamla vøllinum, er hann beinanvegin við:

– Tað var í 1988. Vøllurin varð tikin í brúk á norðoyastevnu, og eg spældi við LÍF. Vit

vunnu 4-1, og í 2. hálvleiki skoraði eg triðja málið. Hini málini skoraðu bretin Martin Nudget, ið gjørdi tvey, og so Sigurd Vatnhamar.

Og so leggur Kurt Mørkøre skemtandi afturat, at tað er ikki bara á nýggjum graslíkisvøllum, at hann skoraði:

– Síðsti dysturin á gamla graslíkinum her í Klaksvík var ímóti Sumba. Vit vunnu 4-1, og eg skoraði síðsta málið! **jh**

Roynd fylgir við

Hvalbingar hava ongantíð enn smakkað deymin av 1. deildarfótbólta á grasvøllinum í Hvalba, men teir droyma framvegis um at flyta upp.

Higartil hevur tað ikki eydnast, men teir gera, hvat teir kunnu fyrir at varðveita vónina.

Leygardagin vitjaði EB/Streymur á grasvøllinum, sum er lítið slitin – Roynd verur á grasinum við síðuna av sjálvum leikvøllinum.

Tað var sjón fyrir søgn, at EB/Streymur var fyrst og fremst komið suður fyrir at verja tað, teir hövdu suður við. Í útgangsstöðuni vóru teir sera varnir, og tað var ikki ofta, at teir vóru frammi í brotssteiginum.

Lars Müller, sum hevur verið uttanlands, verjur nú aftur málið hjá hvalbingum, men hann hevði millum lítið og einki at gera hesa ferð.

Heimaliðið hevði nógv varlmøguleikar, men teimum manglar so dyggiliga

ein máltjóv av tí slagnum, sum teir hövdu, tá Vilmond Mikkelsen var í hæddini.

Bara eina ferð eydnadist tað at fáa mál. Málskjútti var Njálur Niclasen, sum úr heilt stuttari fjarstöðu fekk eitt innlegg frá vongverjanum í høgru, Tóirstein Thomsen, inn um væl spælandi Ola Kristian Djurhuus í málinum.

Roynd hevði roknað við, at Eyðun Gullok Svalbard skuldi hjálpa teimum, men hann kom ikki á vøllin fyrr enn ein løta var farin av seinna umfarinum. Vit frættu úr Hvalba, at boð vóru stutt fyrir dystarbyrjan komin frá FSF um, at alt ikki var í lagi við loyvinum, men so vísti tað seg alikavæl, at alt var, sum tað skuldi. Hesa ferð skoraði Gullok einki mál, men hvalbingar vóna, at hann fer at gera mál komandi umföri. So fáa vit at siggja, hvussu tað verður við tí. **jh**

horna, vóru misnøgdur við brotsparksdóm. Rúni í Soyul og Jan Skoradal kappadust um bóltin, sum var á veg út av vøllinum. Dómarin dømdu málspark,

men linjuverjin markeraði og dømdu brotspark, og tað rættaði dómarin seg eftir, og so vóru stigini verandi á Sandi. **jh**

Hesa ferð vóru sandoyingar hepnir

B71 er framvegis á odda í 2. deild, og skulu vit meta út frá nývunnum, sum vóru við til at manna liðið, tá gøtumenn leygardagin vitjaðu á Sandi, so átti grundarlag at veri fyrir framhaldið oddastøðu og harvið uppflyting í 1. deild. Valde- mar Novisci var góður í málinum, aftasta verjuplássið røkkti lögtingsmaðurin, Páll á Reynatúgvu, og saman við ungum monnum vóru Jóan Petur Clementsen, Jógván Jón Petersen, Rúni í Soyul og Torbjørn Jensen, sum ikki hevur verið við fyrr í ár. Men eitt er nývni og nakað annað er venjingarstöða. Flytir B71

upp, so er neyðugt hjá fleiri av hesum at gera hópin meiri við tað, enn teir hava gjørt í ár.

Men tyðningarmiklasti spælarin hjá B71 er framvegis Eli Hentze. Bæði sum undangongumaður í stríði og samskipan, og aftur hesa ferð var sjón fyrir søgn, at hann eisini er vandamiklasti málskjútti. At Eli noyddist at fara av vøllinum, tá tað restaði eitt korter, kom illa við hjá B71.

Gøtumenn vóru ikki nøgdur, tá teir fóru norður- um aftur. Teir kendu tað, sum um teir hövdu mist eitt og kanska trí stig. Í 1. hálvleiki hövdu teir nógv meiri

spæl, og umframit málið, sum teir fingur tá seks minuttir vóru farnir, hövdu teir fyrra veldugar møguleikar. Petur Sjørðarberg var tver ferðir einsamallur ígjøgnum og Jóhannes Petersen eina ferð, uttan at teir fingur bóltin inn um málverjan og beint eftir, at B71 hevði javnað, vóru bæði Petur og Heini leysir eftir innlegg frá Leivi Hansen, uttan at nakað spurdist burtur.

Leiðslumálið hjá GÍ kom eftir uppspæl í høgru, Petur Sjørðarberg legði út frá til Heina Heinason, sum var fyrstur á og skoraði.

Heimaliðið, sum var sera tamt fyrra umfarið, hevði

bara ein møguleika, og hann skoraði teir uppá. Eftir horna úr vinstri og tver ferðir út frá endaði bólturin hjá Eli Hentze, sum úr 27 metrum drónaði bóltin upp undir samankomingina – eitt frágæra gott mál.

Í 2. hálvleiki var B71 nógv betri við, og Rúni Joensen, málverjin hjá GÍ, slapp at roynd seg nakrar ferðir. Hann kundi kortini einki gera við brotsparkið, sum Eli Hentze setti í netið, tá 65 minuttir vóru farnir. Gøtumenn, ið frammanundan hövdu fingið eitt mál koldmót, sum miðverjin Jan Skoradal við høvðinum hevði snittað í kassan eftir